A⁰. 1840. N⁰. 52.

MAANDAG, DEN 29sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 25 Junij* 1840.

(23890) Alzoo G. L. BÖPERHOFF, als Eigenaar van den Grond *l'Hermitage*, gelegen aan den weg van *Wanica*, in de nabijheid van den Post POELEPANTJE, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit te erlangen van een stuk land, gelegen aan de weg van *Wanica*, tusschen gemelden Grond *l'Hermitage* en 's Lands Grond *Boniface* en grenzende ten westen aan de Gronden van wijlen MORDECHAI en RAPHAEL FERNANDES.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten existimeren beter regt te hebben, dan genoemde adressant, de gelegenheid gegeven, om van nu af binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te zenden, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

UITGAANDE REGTEN.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen, waarnaar de UITGAANDE REGTEN zullen geheven worden, der gedurende het *derde* Kwartaal dezes Jaars, dezer Kolonie uit te voeren PRODUCTEN, zijn bepaald, als volgt:

Van de SUIKER op (6½) *Zes en een halve* Centen.
» » HEELE KOFFIJ op (25) *Vijf en Twintig* Centen.
» » GEBROKEN KOFFIJ op (17) *Zeventien* Centen.
» » SCHOONE KATOEN op (26) *Zes en Twintig* Centen.
» » VUILE KATOEN op (13) *Dertien* Centen. — En
» » KAKAO op (14) *Veertien* Centen per pond Amsterdamsch gewigt.

Paramaribo, den 26 Junij 1840.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(22108) Over *veertien* dagen, den dag en datum nader te bepalen, zullen fungerende CURATORS, door den Vendumeester S. F. FLU, doen verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, Nieuwe Wijk La. A. No. 103 en Oude Wijk La. A. No. 55 en 89, staande en gelegen in de *Oranjestraat* en den hoek van den *Waterkant*; aankomende den Boedel EZECHIEL BAREND.

Het *HUIS* en *ERF*, Nieuwe Wijk La. E. No. 247 en Oude Wijk La. D. No. . . in de *Zwartenhovenbrugstraat*; toebehoorende den Boedel COBA van ROBLES DE MEDINA.

En over *zes* weken:

Den blooten GROND *CHARLESBURG* of zoogenaamde *CHEPIE*, gelegen tusschen den Grond *Wolffenbuttel* en het Erf van den Heer C. A. RICHTER, aankomende voor de *helft* den Boedel JB. DE LEON en voor de *wederhelft* Mejufvrouw RIBCA FERNANDES.

Paramaribo, den 27 Junij 1840.
M. N. ARLAUD.
2de Commies

Aangezien bij de onlangs plaats gehad hebbende SCHOUWING over de *BRANDBLUSCHMIDDELEN*, welke elk eigenaar van Huis of Huizen, gehouden is gereed te hebben, gebleken is dat bij vele derzelven deze geheel of ten deele mankeerden, onder voorgeven van *onvermogen*, zoo kunnen dezulken, die op dezen grond vermeenen mogten op vrijstelling deswegens aanspraak te maken, zich *schriftelijk*, onder opgave van de Nieuwe Wijk en No. hunner woning, aan den ondergeteekende wenden, als wanneer nader daarover zal worden beslist.

De ronddeeling der PENNINGEN voor zoodanige Ingezetenen, welke tot het fourneren van *een' klocken Slaaf*, ten dienste der Brandspuiten gehouden zijn, alsnu voleindigd zijnde; zoo wordt elk en een iegelijk, die nog eenige *Penning* van voormalige uitdeelingen onder zijne berusting mogte hebben, uitgenoodigd, dezelve vóór den 1sten Julij e. k., ten huize van den ondergeteekende te bezorgen, ten einde daardoor alle mogelijke verwarring te voorkomen.

Paramaribo, den 27 Junij 1840.
De Adjunct Opperbrandmeester,
J. P. L. WEIMANN.

(23815) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 3den Julij 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *ERF* en de daaropstaande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Heerenstraat*, bekend onder Oude Wijk La. C. No. 53*a*. en Nieuwe Wijk La. B. No. 79; aankomende den Boedel wijlen de Weduwe JB. JONA geboren ALVARES.

Paramaribo, den 27 Junij 1840.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Uit de Hand te Koop:

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Gravenstraat*, Wijk La. A. No. 40; — te bevragen bij den eigenaar en bewoner
(23812) A. ROELOFSZ, *v. d. m.*

(23824) Uit krachte van zekere resolutie van het Geregtshof te *Suriname*, de dato 23 Junij 1840, genomen op een door den ondergeteekende voor zijne minderjarige Kinderen aan Zijne Excellentie den Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, ingediend rekest, om te hebben *Surcheance van betaling en geregtelijke vervolgingen*, voor den tijd van *TWAALF* maanden, welk rekest in handen van het Geregtshof is gesteld, ten fine van berigt; — zoo worden bij deze de Crediteuren opgeroepen op VRIJDAG den 3den Julij e. k., des morgens ten *acht* ure, te compareren voor Heeren Commissarissen uit welgemeld Geregtshof, die hen zullen hooren en het Hof rapport doen, om vervolgens op hetzelve verzoek te worden geadviseerd, als bevonden zal worden te behooren.

Liggende inmiddels het gepresenteerd rekest benevens de bijlagen, ter *visie* van Crediteuren, ter Griffie van welgemeld Geregtshof.

Paramaribo, den 27 Junij 1840.
J. H. VRIES.

(23823) A. SALOMONS, *Vendumeester*, zal *MORGEN* om *negen* uren, op Vendu verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN, — plus minus 400 stuks NEGERHOEDEN, om verkoop-rekening te sluiten.

Wraak om Wraak.

I.

Het was op een' warmen Julijdag, onder Sicilie's brandenden Hemel, en des middags ten twaalf ure.

Een Zwitsersch bataillon, in dienst des Konings van Napels, en door den generaal DEL-CARETTO, Zr. Ms. stedehouder in Sicilie, afgezonden, had in het digst van een bosch, dat zich langs de baai van Catana, en tot in de bloeijende velden van den Val di Noso uitstrekt, halt gehouden: door vermoeijenis en hitte afgemat en uitgeput, vlijden zich de soldaten, in de schaduw, op den grond.

De kommandant van dien troep zette zich met eenige officieren aan den voet van een' boom neder. Het was een man, omstreeks dertig jaren oud, die door zijne verdiensten meer nog dan door zijn' naam spoedig tot den rang van kolonel was geklommen; het was een dier schoone Italiaansche hoofden, vol uitdrukking en hartstogt. Men verhaalde van hem de grootste tegenstrijdigheden, . . . In koelen

bloede, zeide men, had hij om één onbeduidend woord, met zijn' besten vriend *geduelleerd*, en die meêdoogenloos doorstoken, toen de arme jongeling hem om genade smeekte: daarentegen waren, tijdens de laatste onlusten in Catana, vele burgers aan hem het behoud van hun leven en goed verschuldigd.

Hoe nu een karakter te verklaren, dat heden onverbiddelijk en bloeddorstig, morgen edelmoedig en zachtzinnig is... Want zoodanig was de man, die door den generaal DEL CARETTO werd afgezonden ter vervolging en opsporing van eenige vogelvrij verklaarde Sicilianen, die, toen de cholera morbus gansche huisgezinnen wegmaaide, in het oproer eene uitvlugt meenden te vinden.

Met de onbepaaldste magt bekleed, was graaf MAX alleen gehouden, zijnen last, zonder uitstel, ten uitvoer te brengen. Zijne behendige waakzaamheid en onvermoeide nasporingen werden dan ook met den, voor hem en de zijnen, meest voorspoedigen uitslag bekroond.

Zoo als wij zeiden, was graaf MAX omringd door zijne eene soort van krijgsraad vormende officieren, onder een' boom gezeten: hij wenkte een' sergeant, die een' drom soldaten scheen aan te voeren: te midden dier soldaten was eene jonge, schoone Siciliaansche vrouw.

Zij naderde: hare kleeding was ordeloos, haar hoofd was nederwaarts op haren boezem gebogen: zij naderde.

En toen zij vóór de officieren stond, streek zij hare zwarte lokken ter wederzijde van het engelachtigste gelaat....

Bij den aanblik van eene zoo edele als roerende onderwerping, van eene zoo fiere als bedaarde houding, zwegen en bogen allen. De officieren waren met dat zestienjarig meisje begaan, en trachtten niet hunne ontroering te verbergen.

Toen zag men over de lippen van den kolonel MAX een' glimlach zweven, en welligt verspreidden gedachten van liefde en medelijden die ongewone zachtheid over zijne altijd ernstige, ja, sombere en koude gelaatstrekken. Maar spoedig verdween die uitdrukking, welke hij met eene schielijke beweging poogde te verdrijven, als wilde hij zich van eene lastige herinnering ontdoen.... Hij rigtte het woord tot het meisje:

» Noemt men u niet STEFFANA GRIMALDI?"

» Ja."

» Weet gij tot welke straf de wet al degenen veroordeelt, die aan de Catanische vlugtelingen eene schuilplaats verleenen?"

» Ik weet het."

» Gij hebt nogtans GIACOMO GRIPPI in uws vaders *villa* opgenomen: gij hebt u dus tegen uw' souverein durven verzetten: gij zijt des doods schuldig, en gij kunt uwe straf niet ontgaan dan door ons te zeggen, wat er van hem is geworden"

Het meisje glimlachtte versmadelijk, en antwoordde:

» Wij hebben GIACOMO GRIPPI ontvangen, dat is zoo, maar hij is mijn verloofde; ik bemin hem, en meer behoef ik u niet te zeggen.... Wreek u op mij, zoo dit uwe begeerte is, over den haat, dien gij hem toedraagt...."

Ieder sidderde, want ieder begreep, dat zij bereid was te sterven.

MAX naderde haar, en fluisterde op een' toon' van ware belangstelling:

»Spreek, spreek, STEFFANA: mijne bevelen zijn onherroepelijk, en uitzonderingen, of onderscheidingen te maken is mijn onmogelijk: en, dan zullen wij GIACOMO welligt niet eens vinden, en zoo zult gij beiden gered zijn."

Tot eenig antwoord, trad de jonge vrouw met afkeer terug en weder te midden der soldaten.

» MAX, riep den sergeant ter zijde, en zeide hem iets, dat iemand verstond, maar dat ieder begreep: en zich daarop tot de officieren keerende, gaf hij het teeken tot den afmarsch.

Het bataillon trok zwijgend en stil lang de oevers der baai, den sergeant met zijn detachement en zijne gevangene achterlatende.

En weinig oogenblikken later weêrgalmde eene losbarsting: TEFFANA viel, de armen over haren boezem kruisende: hare schoone zwarte lokken werden met bloed en zand bezoedeld.

II.

Ik ontving eenige maanden later, op het tijdstip, dat de tweede episode van dit kleine drama voorviel, een briefje van JULIUS B., een mijner beste vrienden en legatie secretaris te Napels, die mij toegang tot de voornaamste *converzasioni* van de hoofdstad had verschaft. Dat briefje bevatte eene uitnoodiging van wege de *signora* MARINELI voor mij, om dien avond hare *medianocha* te komen bijwonen, en de verwittiging, dat mijn vriend mij waarschijnlijk eene dienst zou vergen.

De *medianocha* is een nachtelijk Italiaansch feest, waar ongedwongenheid zoo niet toomeloosheid voorzit. Dat wist ik: welke dienst ik mijn' vriend zou kunnen en moeten bewijzen, ik niet. De *signora* MARINELI was niets meer en niets minder dan *prima donna* van het *Sin-Carlo* tooneel, die eene in het oog loopende vooringenomenheid voor mijn vriend koesterde: hare *salons* waren wel de aangenaamste, die ik ooit bijwoonde. *La diva* bewoonde een' der vleugels van het *Pallazo* MANFREDONIA een adellijk en somber verblijf, maar door de verleidelijke en grillige *signora* met smaak en buitensporigheid versiaaid en opgesierd.

Toen ik binnenkwam was het feest op zijn toppunt van luister en glans: de *salons* wemelden van eene schitterende, gonzende menigte. Overal gedrang, overal geschater, overal vrolijkheid.

Op eens verving eene diepe stilte het gejoel..... Een jong mensch, bleek van gelaat, droevig, zoo niet somber van voorkomen, tenger van gestalte, en geheel in het zwart gekleed, was de zaal binnen gekomen.

Graaf MAX, want ook die was daar, ontrustte bij des anderen verschijning en onttrok zich aan een levendig en luidruchtig onderhoud, waarvan hij de bestierder, de ziel was... In dien jongen vreemdeling had hij GIACOMO GRIPPI herkend: GIACOMO GRIPPI, door de algemeene *Amnestie* voor alle vervolging en gevaar beveiligd; GIACOMO GRIPPI, wiens verloofde hij liet ombrengen; GIACOMO GRIPPI die hem rekenschap kwam vragen van dat onschuldig vergoten bloed — die wraak komt zoeken en eischen.

Die twee mannen groeten elkander toch beleefdelijk: daarop drong GIACOMO zich door de menigte, en tot JULIUS B., die, immer om en bij de verrukkelijke *diva*, mogelijk, èn GIACOMO, èn mij, èn de bewuste vriendschaps-dienst reeds lang had vergeten. Na dat zij een paar woorden te zamen hadden gewisseld, verlieten zij de zaal, en in het voorbijgaan trok JULIUS mij mede, en in een overheerlijk *boudoir*, dat mijn vriend van binnen even goed als van buiten scheen te kennen. Dáár vernam ik nu, dat GIACOMO dienzelfden avond eene uitdaging aan graaf MAX had gezonden, en aan JULIUS B. had verzocht, hem het antwoord te brengen; dat hij dit in zijne ongeduldigheid niet had kunnen afwachten, en daarom nu zelf, met de dreiging op de lippen en de hel in het hart een onmiddelijk en stellig antwoord kwam halen.

JULIUS verliet ons en keerde oogenblik en met het antwoord van MAX... De graaf had er in bewilligd, den volgenden morgen ten twaalf ure, de verlangde genoegdoening te geven.

In de *salons* had niemand iets van dit alles gemerkt; het feest werd niet weder gestoord. GIACOMO had het *Pallozo* verlaten.

III.

De plaats der bijeenkomst was aan den voet van den berg *Ponsilippo*, tusschen Castelamare en de zee, het was een schilderachtige plek met rotsen en afgronden omgeven. Tegen het bestemde uur kwam JULIUS B. mij afhalen, en begaven wij ons naar GIACOMO, die mij tot zijn' tweeden getuige had verkozen.

JULIUS onderrigtte mij in weinige woorden van de oorzaak van dit tweegevecht. MAX en GIACOMO behoorden tot dezelfde familie, eigenbaat, en anders niets was de oorsprong van des graven onverzoenlijken haat tegen zijn neef. Reeds in zijne jeugd had MAX door verkwistingen van allerlei aard, en om zijne grenzelooze eerzucht te bevredigen, zijn erfdeel doorgebragt. Achter het masker eener afschuwelijke huichelarij, zocht hij toen, door ontelbare lagen, het verderf van den jongen GIACOMO die reeds in zijne kindschheid een aanzienlijk vermogen bezat, hetwelk MAX beoogde, en hoe eer hoe beter wilde, neen, moest erven. Verleiding, brasserij, twisten met afgezonden huurlingen, niets liet de graaf onbeproefd, maar GIACOMO's edel karakter en zijne onverschrokkenheid verijdelden al de listen zijns vijands. Eindelijk had MAX zijn' jongen vurigen neef het hoofd verhit, en hem aangespoord aan den in 1837 op Sicilie uitgebarsten opstand een werkdadig deel te nemen, en toen had hij zelf zijn slagtoffer der Napolitaansche policie aangegeven, en om de eer aangezocht naar het oproerige gewest te worden gezonden.

Doch MAX had zijn duivelsch opzet moeten opgeven; en het was om zich te wreken op een' man, dien hij, uit gewoonte, steeds als zijn' gezworen vijand beschouwde, dat hij GIACOMO's verloofde, de schoone, jeugdige, teedere STEFFANA deed fusilleren." *(Het slot hierna.)*

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, de Engelsche Sloep Pembroke, Kapt. W. Payne, van Demerary, hebbende 7 dagen reis.

Den 26sten, Z. M. STOOMBOOT *CURACAO*, onder bevel van den Luitenant ter Zee 1ste klasse, BOLKEN, komende laatst van St. George d'Elmina, hebbende 25 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 24sten, het Schip Zodiac, Kapt. A. C. Krull, naar Rotterdam via Nickerie, lading: 34 vaten Suiker en 6 balen schoone Katoen.

Den 26sten, de Nd. Am. Brik Proxy, Kapt. W. Jameson Jr., naar New-York, lading: 234 vaten Malassie en 1 vat Suiker.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Mercurius, Kapitein A. P. Havinga. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit Primo Julij.

Het gekoperd driemast Barkschip Clasina Adriana, Kapitein S. Nielsen. —— Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 29 Julij.

Het Nederlandsch Kofschip Sara Anna Cornelia, Kapt. N. K. Dijkhuis. — Adres bij C. J. Leijsner. Sluit 10 Julij.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. Boy Jansen. — Adres bij J. F. Favereij.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.